

la tribuna

Amb la mà oberta...

No tanquem ni tancarem la porta a governar des de la concertació de i amb tots els grups parlamentaris

FRANCESC RODRÍGUEZ ROSSA

Membre de la comissió de negociació del PS

Sembla que ApC ha decidit –no és allò que ens van assegurar en la darrera reunió mantinguda– renegar de les seves afirmacions de voluntat de consens, de diàleg i d'estabilitat. Així ho interpreto de la lectura de l'escrit d'opinió, publicat fa uns dies en aquest mateix mitjà, i signat per les persones que, en nom d'ApC, han participat en les converses mantingudes amb el PS i L'Alternativa per intentar arribar a un acord per poder encarar la legislatura, que ara comença, amb les suficients garanties d'estabilitat per poder dur a terme les polítiques necessàries a fi de trobar una solució positiva als múltiples problemes que Andorra té plantejats.

D'entrada he de dir que és la seva lliure decisió i, evidentment, ha de ser respectada. També he de dir que m'ha sorprès el to utilitzat, sobretot tenint en compte el clima de diàleg positiu que vaig poder constatar en les trobades. Sembla com si la o les persones que han redactat l'escrit no fossin les mateixes, sensació que es veu refermada per la lectura d'afirmacions que no són certes –quan es posen en la nostra boca– o d'opinions pròpies que denoten no haver entès –quan m'havia semblat que sí que s'havien entès– alguns dels plantejaments exposats.

Com deia, és la seva decisió i el seu dret. El nostre és, en primer lloc, precisar totes les afirmacions que no es corresponen amb la realitat i que, per tant, són una deformació de la veritat. Com, per exemple, que Jaume Bartumeu hagi acceptat o deixat d'acceptar personalment res. Les manifestacions que hagi pogut fer en el marc de les trobades amb ApC ho han estat en nom de moltes persones, com a membre de la comissió, tal com suposo que ho han estat les de qualsevol dels tres membres de la comissió d'ApC. Com a estratègia de comunicació, posar en boca de Jaume Bartumeu algunes afirmacions negatives pot *vendre*, però la realitat és que no han estat fetes per ell o en nom propi.

També cal dir que, en una de les trobades, el Sr. Bartumeu va

aportar l'aclariment que no seria ell exclusivament qui decidiria el proper Govern. I en cap de les reunions es va dir que estaria format per gent que pensés com ell. És més, sí que vam manifestar que hi podia haver algun membre del Govern que potser agradaria més a ApC que al PS.

Ni els membres de la comissió en el marc de les trobades, ni el Sr. Bartumeu anteriorment, mai hem afirmat que la voluntat de concertació i de consens –que mantenim– havia de manifestar-se en el marc de la formació del Govern. Per contra, sí que hem dit –i també mantenim– que havia de ser desenvolupada al Consell General pels grups parlamentaris i en la relació del Govern amb aquests últims.

Quant al contingut dels apunts que havien de servir –i que de fet serveixen, malauradament sense ApC– de base per redactar un pacte de consens en diferents temes, a més d'afirmar rotundament que mai hem dit “sobretot no els passem a la premsa”, vaig advertir personalment el membre de la comissió d'ApC que me'ls va comentar per telèfon, de dues coses: que, tal com havíem dit en la darrera reunió, calia prendre aquests apunts com un esborrany de treball i que per a nosaltres no significava cap problema si el redactat final no se semblava en gran cosa al text tramès i, de la mateixa manera, que

VOLEM CONSTRUIR D'ACORD
AMB LES ALTRES OPCIONS
PERQUÈ AIXÍ ENS HO HA
DEMANAT LA CIUTADANIA

si es considerava positiu incloure-hi temes socials per a nosaltres seria una cosa molt positiva, tot recordant-li, però, que els temes parlats en les reunions eren exclusivament els que figuraven en el document, i que per això ens havíem limitat a tractar només aquests temes.

Acabaré referint-me a un oblit: els signants no diuen que l'acord d'estabilitat que proposàvem es podia concretar de múltiples maneres, complementàries o alternatives a les ja tractades, i que en podríem parlar –continuem pensant el mateix–, i que un dels elements que es podrien tenir eventualment en compte seria el pacte previ, abans del tràmit parlamentari, sobre el redactat dels projectes de llei, incloent-hi el projecte de llei del pressupost.

Un cop tot això aclarit, confirmo que el PS, o els seus representants, hem dit, diem i direm –i mantindrem la nostra paraula– que volem treballar, des d'un Govern encapçalat per Jaume Bartumeu i de composició plural –és a dir, no monocolor– per fer possible que el diàleg i, fruit d'a-

quest, el consens portin a una estabilitat suficient per permetre, en un moment de dificultats, encarar amb rigor i de forma pactada els principals reptes polítics, econòmics i socials de l'Estat.

També hem dit i mantenim que aquest acostament necessari de postures s'hauria de realitzar en el marc del Consell General. I això per diferents motius: a) perquè la situació, malgrat ser preocupant, no justifica, en cap cas, un Govern de concertació, de concentració o d'unitat, segons les diferents terminologies utilitzades per a la seva designació; b) perquè la nostra percepció de la definició institucional inscrita a la Constitució i de la seva posada en pràctica passa per complir l'esperit i la lletra de la mateixa, de manera que sigui el Consell General qui ostenti efectivament la centralitat política i institucional, i c) perquè la formació d'un Govern d'unitat el que pot provocar és exactament l'efecte contrari, en negar a la pràctica la funció d'impuls i de control de l'acció política del Govern. El debat en aquest cas se situaria al si del Govern i el Consell General s'hauria de limitar pràcticament a ratificar les decisions de l'executiu.

Ara fa quatre anys, en la sessió parlamentària d'elecció del cap de Govern, el candidat socialdemòcrata deia: “Els liberals són... avui el primer grup parlamentari... el de la majoria relativa, i te-

nen doncs també l'obligació d'agafar la iniciativa de formar govern.” I hi afegia poc després: “En l'actual configuració del Consell General només hi ha dues opcions: o administrar a precari... o obrir una política d'Estat, de concertació, que porti a una etapa de negociació i consens per aportar a Andorra el canvi tranquil.” Avui, la configuració del Consell General és molt similar i la nostra proposta és la mateixa. El nostre compromís passa per un diàleg i un intercanvi d'informació constants entre els grups parlamentaris i entre aquests i el Govern, amb la finalitat d'assolir el màxim d'acords entre tots els grups parlamentaris i prendre unes decisions legislatives –que el Govern haurà d'aplicar– que tinguin en compte l'opinió de tothom.

No tanquem ni tancarem la porta a governar des de la concertació de i amb tots els grups parlamentaris. El diàleg iniciat amb Coalició Reformista per assentar les bases concretes per assolir un pacte que permeti trobar conjuntament la millor via de solució a alguns dels reptes més importants i immediats de l'Estat, n'és una bona prova. L'interès d'ambdues parts de voler-ho fer sense demora, encara que sense precipitació, ens fa ser optimistes quant al resultat. D'altra banda, el sentit d'Estat demostrat fins ara –i que estem convençuts que no canviarà– per CR en les diferents trobades que hem mantingut, així com la lleialtat expressada en anunciar-nos la seva voluntat d'exercir una oposició ferma però responsable, i oberta al diàleg també en altres qüestions, així com el compromís de Jaume Bartumeu de mantenir un pont permanent de contacte amb els grups parlamentaris, ens fan ser encara més optimistes.

El PS i L'Alternativa no volen trencar res. Volem construir d'acord amb les altres opcions polítiques representades al Consell General perquè així ens ho ha demanat la ciutadania, fent del diàleg i el pacte les eines necessàries per exercir una labor legislativa i de govern que tinguin exclusivament en compte l'interès general.